

A Fővárosi Ítéltábla dr. ... ügyvéd (fél címe 1) által képviselt felperes neve... felperesnek dr. ... jogtanácsos által képviselt ... alperes ellen szállítási díj megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2014. december 12. napján kelt 6.G.40.336/2010/106. számú ítélete ellen az alperes részéről 108. és 111. sorszám alatt benyújtott és Gf. 4. sorszámon kiegészített fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja, és a keresetet teljes terjedelmében elutasítja;

kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 11.974.000 (Tizenegymillió-kilencszázhetvennégyezer) forint első- és másodfokú együttes perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2010. július 16-án előterjesztett keresetében alperest 679.846.513 forint és 2004. augusztus 5-től a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Utóbb, 2014. június 13-án akként módosította keresetét, hogy alperest 188.560.074 forint, ebből 67.400.000 forint után 2004. június 30-tól, 33.600.000 forint után 2002. december 31-től, 33.600.000 forint után 2003. március 31-től, 36.960.000 forint után 2003. május 31-től, 14.000.000 forint után 2004. február 18-tól a kifizetésig az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 301/A. §-a szerinti késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni. Hangsúlyozta, engedményesként a ... Kft. által kiállított szállítói számlákban foglalt követeléseknek a beszámításra elfogadott alperesi számlakövetelésekkel csökkentett összege megfizetésére tart igényt. A szükséges adatok hiányában nem az egyes szállítói számlákat állítja szembe az alperes által kiállított, beszámításra elfogadott egyes számlák összegével, hanem az összes szállítói számlakövetelésből az elfogadott alperesi számlaköveteléseket levonva határozta meg követelését.

A 67.400.074 forint és járulékai iránti igényével összefüggésben alperesnek a 2004. június 30-i egyenleg szerinti 97.729.050 forint összegű tartozása tárgyában a ... Kft.-hez küldött levélben foglaltakra hivatkozással állította, az alperesi levél a Ptk. 242. §-a szerinti tartozáselismerésnek minősül a 2004. július 30-án fennálló alperesi tartozásokra nézve. A rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan ezt az összeget csökkenteni kell az alperes által 2004. június 30-a után kifizetett 25.335.795 forinttal, továbbá azon 4.993.181 forint összegű számlák értékével, amelyek átvétel hiányában törlésre kerültek. A fennmaradó összeg további csökkentése nem indokolt, tekintettel arra, hogy egyértelműen megállapítható, az utolsó szállítói számla 2004. június 28-án, míg az utolsó alperesi számla 2004. május 10-én került kiállításra, így nem lehet kétséges, hogy 2004. június 30-a után a helyzet az egyenlegben foglaltakhoz képest már nem változott. A 67.400.074 forint összegű tartozás alapjául szolgáló valamennyi számlakövetelés teljesítési határideje 2004. június 30-át megelőzően már lejárt, így ettől az időponttól az alperes késedelmi kamatfizetési kötelezettsége nyilvánvalóan fennáll.

A további 14.000.000 forintot és 2004. február 18-tól esedékes késedelmi kamatait alperes azért tartozik megfizetni, mert az e követelésről kiállított ... számú szállítói számla nem szerepel a 2004. június 30-i alperesi egyenlegközlőben. Az alperes 2004. január 19-én kelt, ugyancsak a Ptk. 242. §-a szerinti tartozáselismerésnek minősülő írásbeli nyilatkozatában ezen összeg 30 napon belüli átutalását vállalta, amely kötelezettsége teljesítését nem bizonyította. A rendelkezésre álló adatok alapján ugyanakkor nem kétséges, hogy a felperesi jogelőd bank ezt a számlát is faktorálta, így a felperes engedményesként ezen összeg megfizetésére is igényt tarthat.

A fenti két részösszeg vonatkozásában előterjesztett alperesi elévülési kifogással szemben felperes állította, az elévülést az alperes ellen 2004-ben a ... Kft. által kezdeményezett felszámolási eljárás, a felperesi jogelőd bank 2005. október 5-i alperesnek küldött levele, majd az engedményezésről 2009 szeptemberében alperesnek küldött értesítés és a felperes 2010. május 4-i fizetési felszólítása is megszakította.

A fentieket meghaladó 104.160.000 forint és azon belül különböző részösszegek után a késedelmi kamat megfizetésére alperes azért köteles, mert az e követelés alapjául szolgáló, a ... Kft. által 2002. október 17-én kiállított számlák sem szerepelnek a 2004. július 30-i egyenlegközlőben, ugyanakkor megállapítható, hogy az alperes mindhárom számlát befogadta, azok felperesi jogelőd bank általi faktorálásához szükséges, az engedményezési keretszerződés 2. számú melléklete szerinti nyilatkozatot az arra feljogosított alkalmazottja útján kiadta. Az alperesi védekezésben előadottakkal szemben nem nyert bizonyítást a perben, hogy a 2002. évi bónuszelszámolás a 2003. évi kondíciók módosításával megtörtént volna, és ezt a kötelezettségét alperes a háttérkondíciós számlák elszámolása keretében egyenlítette volna ki. Ezen 3 számlán alapuló kötelezettsége teljesítését alperes 2002. október 18-i keltezéssel a felperesi jogelőd banknak küldött levelében is kifejezetten vállalta.

Alperes a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerúségét is vitatta.

Állította, a ... Kft. által vele szemben kiállított számlákban foglalt szállítói követeléssel szemben figyelembe vehető az éves kereskedelmi megállapodás alapján 2002., 2003. és 2004. évekre kiállított alperesi háttérkondíciós számlákon, az alperes által kiállított terhelő leveleken alapuló alperesi követelésekre, valamint a tévesen kiállított, illetve teljesítés hiányában alperes által be nem fogadott szállítói számlákra tekintettel a ... Kft. felé a szállítási keretszerződésből eredően semmiféle tartozása nem áll fenn, ezzel szemben a ... Kft. tartozik alperesnek 44.927.187 forinttal.

A módosított keresetben érvényesített 67.400.074 forint és járulékai iránti részköveteléssel összefüggésben felperes megalapozatlanul állítja, hogy a 2004. június 30-i egyenlegközlő szerinti 97.727.500 forint összegű tartozással kapcsolatos alperesi levélben foglaltak a Ptk. 242. §-a szerinti tartozáselismerésnek minősülnek. Az egyenlegközlő ugyanis egy adott pillanatnyi elszámolási helyzetet tükröz, nem vetíthető ki a felek egész elszámolási folyamatára, különös tekintettel arra,

hogy alperes 2004. június 30-át követően is teljesített kifizetéseket a szállítói számlák alapján. E részkövetelés a jogalap hiányán túl összecszerúságában is megalapozatlan, mert pontatlan elszámoláson alapul, nem határozható meg, hogy mely számlakövetelésekből ered, továbbá nem veszi figyelembe, hogy ezen tétel tekintetében 2005-ben alperes részéről további 9.500.000 forint került kifizetésre.

Mindezek mellett a részkövetelés a Ptk. 327. § (1) bekezdése szerinti, az elévülést megszakító körülmények hiányában elévült. A felperesi jogelőd bank 2005. október 5-én kelt levele nem minősül az elévülés megszakítására alkalmas, a követelés teljesítésére irányuló olyan írásbeli felszólításnak, amelyből a kötelezett a vele szemben támasztott követelést egyértelműen azonosítani tudná. Ezen követelés elévülését az alperes felszámolása iránt a ... Kft. által előterjesztett kérelem sem szakította meg, a ... Kft. ugyanis olyan követelésre alapítva kezdeményezett felszámolási eljárást, amely követelést korábban már a felperesi bankra engedményezett, ezért azzal összefüggésben semmiféle igényérvényesítési jogosultsággal nem rendelkezett. A per tárgyát képező követelés megfizetésére irányuló, a követelés alapjául szolgáló jogviszony megszűnését követő hatodik évben, 2010. május 4-én kelt felperesi fizetési felszólítás az elévülés megszakítására már nem lehetett alkalmas.

A 14.000.000 forint és járulékai iránti követelés alperes álláspontja szerint a kifejtettek szerint ugyancsak elévült.

A 104.160.000 forint és járulékai iránti részkövetelés az alperesi érvelés szerint azért megalapozatlan, mert az arról kiállított számlákat nem fogadta be. Azt a megállapodást ugyanis, amely alapján a követelt összegről a számlák kiállításra kerültek, a számlák kiállítását megelőzően 2002. október 16-án megkötött újabb írásbeli megállapodásokban a felek érvénytelenné nyilvánították. A 2002. október 10-i megállapodás 2002. október 16-i érvénytelenné nyilvánítása eredményeképp megszűnt a szállító számlakiállítási jogosultsága. E jogosultság az alperes képviselőjében ... munkavállaló által 2002. október 18-án tett írásbeli nyilatkozattal sem éledt fel. E jognyilatkozat bármiféle joghatás kiváltására azért sem lehet alkalmas, mert annak megtételére ... nem volt jogosult, képviselői joga ugyanis a 2002. február 26-án kelt, az iratokhoz 3/A/13. alatt csatolt meghatalmazásból megállapíthatóan kizárólag a számlák átvételére terjedt ki, amiről a felperesi jogelőd banknak is tudomása volt.

Az e számlák szerinti szállítói igény rendezése egyébként a ... Kft.-vel fennálló szerződéses jogviszonyban már megtörtént a háttérkondíciók 2002. október 11-i megállapodás szerinti 2003. évi csökkentésével.

Az elsőfokú bíróság 2014. december 12-én meghozott 6.G.40.336/2010/106. számú ítéletével alperest a felperes részére 46.007.987 forint és 2004. július 1. napjától az ítéletben meghatározott mértékű késedelmi kamata, további 33.600.000 forint és annak 2003. január 1-től az ítéletben foglaltak szerinti késedelmi kamata, további 33.600.000 forint és annak 2003. április 1-től az ítéletben foglaltak szerinti késedelmi kamata, további 36.960.000 forint és annak 2003. július 1. napjától az ítéletben foglaltak szerinti késedelmi kamata, valamint 14.000.000 forint és annak 2004. február 18. napjától az ítéletben foglaltak szerinti késedelmi kamata megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította és alperest a felperesnek 6.500.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte azzal, hogy ezt meghaladóan költségeiket a peres felek maguk viselik.

Az ítélet indokolása szerint a per tárgyát képező követelések jogalapja körében nem volt vitás a perben, hogy azok „elsődleges jogosultja”, a ... Kft. és az alperes között a 2002. január 31. napján létrejött keretszerződés alapján tartós szállítási szerződéses jogviszony állt fenn. Nem volt vitás továbbá az sem, hogy a ... Kft. és a ... Bank között létrejött engedményezési keretszerződés alapján faktorált számlakövetelések alperessel szembeni érvényesítésére a bank vált jogosulttá.

A továbbiakban az alperesi elévülési kifogást vizsgálva az elsőfokú bíróság a Ptk. 319. § (2) bekezdésében, 324-327. §-aiban, valamint 329. § (2) bekezdésében foglaltakra utalva kifejtette,

amennyiben a szerződés a jövőre nézve szűnik meg, a felek mindegyikét azonosan a szerződés megszűnése időpontjában terheli az elszámolási kötelezettség. Az alperes és a ... Kft. között fennálló tartós jogviszonyra tekintettel ezért a perbeli követelések elévülésének kezdő időpontja a jogviszony megszűnésének időpontja, amely a szállítóval közölt alperesi felmondás hiányában a jogviszony keretében kiállított utolsó számlában foglalt követelés 2004. augusztus 7-i lejártának időpontjában állapítható meg.

A felperesi jogelőd bank alperesnek küldött 2005. október 5-i levelében foglaltakat értékelve rámutatott, kétségtelen, hogy abban a bank alperessel szemben fennálló követelése az egyes számlaszámok és a számlák összegének feltüntetésével, konkrétan beazonosítható módon nem került megjelölésre. Az összecszerűség körében kialakult elszámolási vita rendezése érdekében az érintettek között 2004 nyarán kezdődött tárgyalási folyamat perben rendelkezésre álló iratanyaga, a felek közötti e-mailváltások alapján ugyanakkor megállapítható volt, hogy az alperes - egyébként általa sem vitatottan - mindvégig ismeretében volt annak, hogy a felperesi jogelőd bank a szállítási keretszerződésből eredő teljes számlaforgalom alapján kíván vele elszámolni, illetve követelést érvényesíteni. A jóhiszemű joggyakorlás követelményéből, az együttműködési kötelezettségéből adódóan alperestől is elvárható volt, hogy a függő vételár követelésekkel szemben időszerűen és pontosan közölje a különböző jogcímenek függő tételként fennálló beszámítási igényeit. Mindezen körülmények figyelembevételével az elsőfokú bíróság a felperesi jogelőd bank 2002. október 5-én kelt levelét az elévülés megszakítására alkalmasnak találta.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az elévülést az alperes ellen a ... Kft. által 224.364.500 forint követelésre tekintettel kezdeményezett felszámolási eljárás megindítása is megszakította, tekintettel arra, hogy felperes okirati bizonyítékokkal és a ... Kft. képviselőjében felszámolóbiztosként eljáró dr. ... tanúvallomásával bizonyította, hogy a ... Kft. a felperesi jogelőd bankkal kötött megállapodás („visszaengedményezés”) alapján 2005. július 15-ig jogosult volt az alperessel szembeni igényérvényesítésre.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 329. § (2) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel ugyancsak az elévülést megszakító eljárási cselekményként értékelte az engedményezőt a felperesi jogelőd és felperes általi, az alperes részéről 2009. október 19-én átvett értesítést annak ellenére, hogy az nem tartalmazza a követelés összegének megjelölését. A felperes által a pert megelőzően alperesnek küldött fizetési felszólítás az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ugyancsak megszakította az elévülést. Mindezekre figyelemmel az elévülési kifogást megalapozatlannak találta és az azzal érintett követelések vonatkozásában is a keresetet érdemben bírálta el.

A 67.400.074 forint és járulékai iránti követelésre nézve a Ptk. 207. § (1) bekezdésében foglaltakra is utalva kifejtette, a 2004. június 30-i alperesi egyenlegközlés tartalma szerint az alperesi védekezéssel szemben a Ptk. 242. § (1) bekezdése szerinti tartozáselismerésnek minősül, mert abban az alperes írásban egyértelműen megerősíti 97.729.050 forint összegű tartozása fennálltát, az annak mellékletét képező kimutatásból pedig kétséget kizáróan megállapítható, hogy az alperes mely számlákból eredő követeléseket tekintett ezen összegben kifizetetlennek.

A tartozáselismeréssel szemben az alperesre hárult annak bizonyítása, hogy 2004. június 30-án nem állt fenn ilyen összegű tartozása, illetve azt megfizette, vagy tartozása beszámítás folytán megszűnt. A felperes sem tette vitássá, hogy a tartozáselismerő nyilatkozat keletkezését megelőzően alperes részéről további 25.335.795 forint összegű kifizetés történt és ezzel, valamint az alperes által el nem ismert további 4.993.181 forint összegű követeléssel maga is csökkentette a tartozáselismerés szerint fennálló alperesi tartozás összegét. Ezen felül a perben csatolt felperesi és az alperesi követelések jegyzékének egybevetése alapján az elsőfokú bíróság az alperes javára az általa állított további 9.526.489 forint megfizetését is megállapíthatónak találta. Mindezek mellett az alperes terhelő levelekben foglalt követeléseire, mint a tartozást csökkentő tételekre hivatkozását az elsőfokú bíróság 11.865.598 forint összegben ugyancsak megalapozottnak találta, rámutatva, e körben beszerzett igazságügyi szakértői véleményre alapította döntését. A szakvélemény a 78 alperesi

terhelő levél és az annak mögöttes dokumentációját képező számlák, szállítólevelek, engedményezést tudomásul vevő alperesi nyilatkozatok vizsgálata alapján összesen 11.865.598 forint tartozásról kiállított 78 alperesi terhelő levél bizonylatokkal alátámasztottságát tudta szakértői bizonyossággal megállapítani.

Ezen megalapozott alperesi beszámítási igényeknek a Ptk. 329. § (3) bekezdése alapján helyt adva az elsőfokú bíróság a 67.400.074 forint felperesi követelést 46.007.987 forint összegben találta megalapozottnak, amely összeg után alperes 2004. július 1. napjától tartozik a törvényes mértékű késedelmi kamatot megfizetni, tekintettel arra, hogy ezen részkövetelés alapjául szolgáló valamennyi számla megfizetése 2004. június 30-ig már esedékessé vált.

A 14.000.000 forint és járulékai iránti követelés vonatkozásában rámutatott, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a bank ezt a követelést is faktorálta. Az alperes nem tette vitássá, hogy a követelésről kiállított számla mögött volt teljesítés, a számlát befogadta, ugyanakkor maga sem állította, hogy annak ellenértékét megfizette volna. A felperes keresete ezért e részében megalapozott, alperes késedelmi kamatfizetési kötelezettsége pedig a számla esedékességétől ugyancsak fennáll.

A 104.160.000 forint és járulékai iránti kereseti kérelemmel összefüggésben az elsőfokú bíróság ... és ... tanúvallomása, valamint az alperesi jogelőd 2008. október 18-i keltű, felpereshez címzett levelében foglaltak értékelése alapján tényként állapította meg, hogy ezen három számlán alapuló számlakövetelés tekintetében a felek között külön egyeztetés folyt, e követelés faktorálási lehetőségére nézve a bank képviselői személyesen és írásban is külön kértek nyilatkozatot alperestől. Erre tekintettel került sor az alperes részéről az engedményezést tudomásul vevő nyilatkozat mellett a bankhoz címzett levélben további nyilatkozat megtételére, amely azon túl, hogy megerősíti a tudomásulvételi nyilatkozatban foglaltakat, azt is rögzíti, hogy a tárgyi számlákkal szemben alperes levonást nem eszközöl. A levélben (átiratban) foglaltak a teljes bruttó összegre vonatkozó alperesi fizetési kötelezettségvállalásnak értelmezendők, amelynek eredményeképp a bónuszelszámolással kapcsolatos szállítói követelések rendezésére a felek között 2002. október 11-i megállapodástól eltérő tartalmú megállapodás jött létre 2004. október 18-án. Az így létrejött megállapodásban foglaltakkal szemben a perben rendelkezésre álló adatok alapján nem volt megállapítható, hogy a bónuszelszámolásra a felek 2004. október 11-i megállapodása szerint került volna sor, azaz, hogy a szállító és az alperes között létrejött volna a 2002. október 11-i megállapodás szerinti különmegállapodás a bónusz csökkentése tárgyában.

A rendelkezésre álló okiratok alapján továbbá az is megállapítható, hogy a tartós jogviszony tartama alatt alperes mindvégig azt a gyakorlatot követte, hogy a felperesi jogelőd bankkal közölt meghatalmazásban megnevezett munkavállalói - köztük ... - útján tette meg a bank felé az egyes számlakövetelések engedményezéséhez, faktorálásához szükséges tudomásvételi nyilatkozatait. Mindezeket mérlegelve ... 2004. október 18-án kelt nyilatkozata, valamint az általa a banknak írt levél egyaránt az alperestől származó, az alperes fizetési kötelezettségvállalását tartalmazó nyilatkozatnak minősül, ezért a 104.160.000 forint és járulékai iránti számlakövetelés fennálltát az alperes megalapozatlanul vitatta.

A perköltség viseléséről a pernyertesség-pervesztesség arányát figyelembe véve rendelkezett az elsőfokú bíróság.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben a keresetnek helyt adó rendelkezések tekintetében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, a kereset teljes elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

A 104.160.000 forint összegű követelésre nézve az első fokú eljárásban kifejtett jogi álláspontját fenntartva hangsúlyozta, az e számlakövetelés alapjául szolgáló 2010. október 10-i megállapodás a perben rendelkezésre álló bizonyítékokból megállapíthatóan a számlák kiállításának

időpontjában már nem volt hatályban, mert a felek 2002. október 16-i megállapodásukban érvénytelennek tekintették, elálltak az abban foglaltak érvényesítésétől. Ez által e három perbeli számla kiállításának jogalapja is megszűnt, és sem ... alperesi munkavállaló 2008. október 18-án tett írásbeli nyilatkozatával, sem az alperesnek ugyanezen a napon küldött levelével nem éledt, nem éledhetett fel. Az alperesi munkavállaló egy nem létező megállapodást erősített meg. A ... Kft. ki sem állíthatta volna ezeket a számlákat, illetve azokat sztoriznia kellett volna.

Az alperes által 2002. február 26-án aláírt, az első fokú eljárásban csatolt meghatalmazásból megállapíthatóan továbbá ... a számlák átvételére rendelkezett meghatalmazással, képviseleti jogosultsága tehát a 2008. október 18-án kelt nyilatkozatban, illetve levélben foglaltak megtételére nem terjedt ki, amiről a felperesi jogelőd banknak is tudomása volt. Tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor ...t az alperes képviseletében nyilatkozattételre jogosultnak tekintette.

Egyebekben az első fokú eljárásban alperes okiratokkal bizonyította, hogy 2003. és 2004. évben a fix bónusz kondíciót a 2002. október 11-i megállapodásnak megfelelő mértékben csökkentette, ily módon kiegyenlítette a ... Kft.-vel szembeni megállapodását. Marasztalására ezért tartozás hiányában sem kerülhet sor. Nem lehet kétséges, hogy a ... Kft. vonatkozásában a fix bónusz csökkentésére a 2010. október 16-i megállapodás alapján került sor, nem pedig azért, mert a fix bónusz más beszállítóknál is csökkentésre került, amint azt ... tanúvallomásában állította. Az első fokú eljárás során alperes 15 olyan 2002. és 2003. évi szállítási szerződést csatolt, amelyek a tanú állítását cáfolják. A 2003. évi kereskedelmi megállapodás és a 2002. október 11-i megállapodás tartalma együttesen bizonyítja, hogy alperes eleget tett a 2002. október 11-i megállapodásban foglaltaknak, függetlenül attól, hogy a 2003. évi kereskedelmi megállapodás erre kifejezett utalást nem tartalmaz.

A keresettel érvényesített további követeléseket illetően alperes fenntartotta elévülési kifogását. Véleménye szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a felperesi jogelőd által korábban nem követelt összegek tekintetében nem találta megállapíthatónak az elévülést, egyebek mellett azért, mert a rendelkezésre álló okiratok alapján megállapíthatónak tartotta azt, hogy az alperessel szembeni felszámolási eljárás megindításakor a felperesi jogelőd bank az engedményezéssel megszerzett követeléseit a ... Kft.-re engedményezte, majd e követeléseket utóbb „visszavette”. Téves az elsőfokú bíróság elévülés kérdésében elfoglalt jogi álláspontja azért is, mert az elévülési időn belül a 104.160.000 forint összegű követelés kivételével alperes nem kapott olyan fizetési felszólítást, amely az első fokú eljárásban már részletesen kifejtettek szerint alkalmas lett volna az elévülés megszakítására.

Alperes utalt arra is, a felperesi jogelőd bank 2004. szeptember 19-én kelt nyilatkozata szerint (88/F/1.) 143.443.009 forint tőkekövetelés és kamatai érvényesítésére jogosította fel a ... Kft.-t, ilyen összeget azonban alperestől soha nem követeltek. A jelen per tárgyát is ennél magasabb összegű követelés képezte, és az elsőfokú bíróság az alperest ezt meghaladó összegben marasztalta anélkül, hogy az e körben mutatkozó ellentmondást feloldotta volna.

Alperes véleménye szerint a 67.400.074 forint iránti felperesi követelés elbírálása során az elsőfokú bíróság úgy marasztalta 46.007.987 forint tőke megfizetésére, hogy nem vette figyelembe az általa csatolt 2004. évi háttérkondíciós számlákat, amelyek összegére a 2003. évi kereskedelmi megállapodás 2004. évi meghosszabbítására tekintettel igényt tarthat. A 2004. évi háttérkondíciós számlákban foglalt alperesi igényt az elsőfokú bíróság egyáltalán nem értékelte. Ezen követelés vonatkozásában továbbra is fenntartotta álláspontját, hogy a 2004. június 30-i egyenlegközlő nem minősül a Ptk. rendelkezései szerinti tartozáselismerő nyilatkozatnak.

Az alperes 2015. szeptember 7-én előterjesztett fellebbezés kiegészítésében harmadlagos fellebbezési kérelmet is előterjesztett, amely a felperesnek megítélt perköltség csökkentésére irányult a per elhúzódását eredményező felperesi pervitel miatt.

Továbbá előadta, az elévülés vizsgálata során az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló okirati

bizonyítékok alapján azt állapította meg, hogy a ... Kft. és a bank belső megállapodása - „engedményezés” - alapján a ... Kft. 2005. július 15. napjáig jogosult volt a követelés érvényesítésére. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor elmulasztotta annak vizsgálatát, hogy amennyiben a bank korábban engedményezéssel megszerzett követeléseit valóban visszaengedményezte a ... Kft.-re, e követelések a bank 96. sorszám alatt csatolt, 2005. július 15-én kelt nyilatkozata alapján visszaszálltak-e, illetve visszaszállhattak-e a bankra. Abban az esetben ugyanis, ha ezek a követelések a felszámolás alatt álló ... Kft. vagyonába tartoztak, az 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) rendelkezései szerint a felszámolási vagyon köréből nem voltak kivonhatóak, engedményezésükre a Cstv. 52. § (5) bekezdése szerint csak a felszámolás befejezésekor és abban az esetben kerülhetett sor, ha szerepeltek a zárómérlegben és a felszámolás során behajthatatlannak bizonyultak. A perben nem áll rendelkezésre adat arra nézve, hogy a ... Kft. 2004. szeptember 2-től 2007. november 5-ig tartó felszámolása során a korábban a bankra engedményezett, majd a felszámolás alatt álló ... Kft.-re „visszaengedményezett” követeléseket a felszámoló a zárómérleg elkészítését követően a bankra engedményezte volna. Ugyanakkor a felperesi jogelőd bank 2005. június 15-én kelt nyilatkozata nem eredményezhette e követelések visszaszállását a bankra. Mindebből következően a bank nem vált ismételten a követelések jogosultjává, ezért azokat nem is engedményezhette a felperesre. A felperesnek ezért nincs keresetőségi joga, ezen okból is a kereset elutasításának van helye, mégpedig mindhárom részösszeg és járulékai tekintetében.

Arra az esetre, ha a keresetőségi jog hiányával kapcsolatos álláspontja megalapozatlannak bizonyulna, alperes hangsúlyozta, a 2001. október 20-án megkötött engedményezési keretszerződés IV.1. pontja feljogosította a bankot arra, hogy amennyiben a ... Kft. a keretszerződésből származó bármely fizetési kötelezettségét vele szemben nem teljesíti, a lejárt pénztartozás összegét beszámítsa, azzal a ... Kft. nála vezetett bármely bankszámláját megterhelje. A ... Kft. korábbi ügyvezetőjének, ...nak az első fokú eljárásban tett tanúvallomásából megállapítható, hogy azon faktorált számlák összegét, amelyek tekintetében az alperes a fizetést megtagadta, a bank beszámította a később faktorált számlák összegébe, ennyivel kevesebbet fizetett ki a ... Kft.-nek. Tekintettel arra, hogy a bank ily módon hozzájutott a faktorált számlák összegéhez, követelése kielégítést nyert, az alperessel szemben további igény érvényesítésére már nem volt jogosult. Az alperes által ki nem fizetett szállítói számlákkal kapcsolatos igényérvényesítési jogosultság a ... Kft.-t illette meg ezt követően. Erre figyelemmel a bank a per tárgyát képező számlakövetelések egyike tekintetében sem vált a követelés jogosultjává, így azokat nem is engedményezhette a felperesre. A kereset ezért is alaptalan.

Ezzel összefüggésben alperes utalt az 1999-től 2004-ig ügyfélkapcsolati menedzserként a bank alkalmazásában álló, 2002-től a bank részéről az engedményezési keretszerződéssel összefüggésben a ... Kft. ügyfél kapcsolattartójaként eljáró ... 2015. szeptember 3-án közjegyzői okiratba foglalt, az alperesnek az első fokú eljárás befejezését követően tudomására jutott nyilatkozatára, amelyet a fellebbezés kiegészítéséhez mellékelte. Az alperes állította, a nyilatkozatban foglaltak alátámasztják azt a védekezését, hogy a bank minden olyan alkalommal élt beszámítási jogával, amikor az általa faktorált számlák ellenértékét alperes nem fizette meg részére, és ily módon a faktorált számlák összegéhez a bank minden esetben hozzájutott.

A csatolt nyilatkozatból alperes véleménye szerint az is megállapítható, hogy az engedményezési keretszerződés 2. számú melléklete szerinti alperesi tudomásulvételi nyilatkozatban foglaltakat a felek nem tekintették olyan tartozáselismerő nyilatkozatnak, amely elzárta volna alperest attól a lehetőségtől, hogy a ... Kft.-vel szemben a szállítási szerződéses jogviszonyból eredő követeléseit beszámítás útján érvényesítse. Az alperes ugyanis már a tudomásulvételi nyilatkozatok megtételét megelőzően írásban tájékoztatta a bankot arról, hogy a 2. számú melléklet szerinti nyilatkozatot részéről aláíró személyek kizárólag a számlák átvételének tényét igazolják aláírásukkal. Mindezekből az is következik, hogy a bank - ... tanúvallomásában előadottakkal szemben - nem a kellő gondossággal járt el a 104.160.000 forint összegű követelés alapjául szolgáló 3 számla

faktorálásakor, figyelemmel arra, hogy lényegében az engedményezési keretszerződés 2. számú melléklete szerinti tartalommal kiállított újabb nyilatkozatot kért, anélkül azonban, hogy az azt aláíró személy képviseleti jogát ellenőrizte volna. Tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a 2002. október 10-én kiállított számlákból eredő felperesi követelés elbírálása során az alperesi vitatással szemben tartozáselismerő nyilatkozatnak tekintette az alperesi alkalmazott által aláírt tudomásulvételi nyilatkozatot, illetve levelet.

Alperes hangsúlyozta azt is, az ellenkérelmében előadottak ellenére az elsőfokú bíróság nem értékelte megfelelően azt a körülményt, hogy a felperesi jogelőd bank nem élt az engedményezési keretszerződésben számára biztosított azon lehetőséggel, hogy a szerződésből eredő követelését a készfizető kezessel szemben érvényesítse. Az alperes álláspontja szerint a készfizető kezessel szembeni igényérvényesítés elmaradása ugyancsak arra utal, hogy ezen követelését a később faktorált számlákba történt beszámítással a bank kielégítette.

Alperes kifogásolta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem tett maradéktalanul eleget tényállás feltárási kötelezettségének, mert erre vonatkozó alperesi indítvány ellenére sem vizsgálta, hogy a felperesi jogelőd bank milyen módon törekedett követeléseit behajtására, az engedményezési keretszerződés szerinti jelzálogjogát érvényesítette-e vagy sem.

Annak vizsgálatát is elmulasztotta az elsőfokú bíróság, hogy a per tárgyát képező számlakövetelésekre a bank képzett-e, és milyen összegben céltartalékot, bár ennek vizsgálatát alperes az igazságügyi szakértőhöz feltett kérdéseiben szükségesnek tartotta.

Alperes hangsúlyozta azt is, a perben kezdettől fogva hivatkozott a ... Kft. áruszámláival szemben őt megillető beszámítási jogra és arra, hogy annak gyakorlása eredményeképpen nincs tartozása, ezzel szemben a ... Kft. felé 44.927.187 forint összegű, a felszámolási eljárásban is érvényesített követelése áll fenn. Ere tekintettel az elsőfokú ítélet tévesen tartalmazza a 14.000.000 forint összegű számlakövetelés tekintetében azt, hogy tartozását az alperes nem vitatta.

A perköltségre vonatkozó ítéleti rendelkezésekkel összefüggésben az alperes kifejtette, a felperes jogi képviselőjének a 89. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozatból, a 88/F/1. alatti nyilatkozat tartalmára is tekintettel megállapítható, felperesnek már a perindítást megelőzően tudomása kellett legyen arról, hogy a felperesi jogelőd bank mekkora követelést tart nyilván az alperessel szemben. A perben tehát huzamosabb időn keresztül olyan összegre nézve folyt szakértői bizonyítás, amelyről maga a felperes is már a kereset benyújtásakor tudta, hogy nem valós. Emellett nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a perben kirendelt szakértő által kért iratok szolgáltatását a felperesi jogelőd bank arra hivatkozással hárította el, hogy minden iratot átadott az engedményes felperesnek az engedményezéskor. Az alperes véleménye szerint a felperes ezen magatartásával hozzájárult a per elhúzódásához, ezért perköltségre nem tarthat igényt.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte lényegében helyes indokai alapján. A fellebbezés kiegészítésben foglaltakkal összefüggésben hangsúlyozta, az alperes részéről beszámítással teljesített számlák vonatkozásában az első fokú eljárásban szakértői bizonyítás folyt. A szakvélemény legutolsó kiegészítését mindkét peres fél ebben a vonatkozásban is elfogadta. Vitatta, hogy az alperes által állított, a perköltség megállapítását befolyásoló perelhúzó magatartást tanúsított volna, véleménye szerint perelhúzó magatartás az alperes terhére volt megállapítható.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül, az ítéletnek a keresetet részben elutasító, fellebbezés hiányában a Pp. 228. § (3) bekezdése szerint jogerőre emelkedett rendelkezését nem érintette.

A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozott.

A felperes keresetében engedményesként a ... Kft. és az alperes között 2002. január 31-én létrejött szállítási keretszerződésen alapuló jogviszony keretében a ... Kft. által kiállított szállítói számlákból eredő számlakövetelést érvényesít alperessel szemben, azt állítva, a számlák szerinti összeg tekintetében fennálló, a számlákban megjelölt időpontban lejárt fizetési kötelezettségének alperes az esedékességgel nem tett eleget.

A per tárgyát képező követelés sajátosságaira tekintettel a kereset elbírálása során a bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy a felperes engedményesként rendelkezik-e az általa érvényesített számlakövetelésekkel. E követelések megalapozottsága körében a bíróság vizsgálódási köre arra terjed ki, hogy az alperes számlákban foglaltak szerinti fizetési kötelezettsége ténylegesen fennáll-e, a számlák olyan, már fennálló követelésekről kerültek-e kiállításra, amelyekre nézve az alperes fizetési kötelezettsége a számla szerinti időpontban esedékessé vált.

A 2008. október 17-én összesen bruttó 104.160.000 forint összegben kiállított három számlában foglalt számlaköveteléshez kapcsolódóan sem a 2002. október 10-én, majd október 11-én és október 16-án kelt, a ... Kft. és az alperes közötti egyedi kereskedelmi megállapodások ténye, sem azok tartalma nem volt vitás.

Nem volt vitás továbbá az sem, hogy e számlák kiállítására a 2002. október 10-i megállapodásban foglaltak alapján, az abban rögzítettek szerinti tartalommal 2002. október 17-én, vagyis azt követően került sor, hogy a 2002. október 10-i megállapodásukat a felek október 11-én módosították, október 16-án pedig kifejezetten érvénytelenné nyilvánították.

A Fővárosi Ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú ítéletben foglaltakkal szemben ... alperesi munkavállaló által az alperes nevében 2002. október 18-án tett írásbeli nyilatkozatok egyike sem tekinthető a ... Kft. és az alperes között létrejött, cégszerűen aláírt, a 2010. október 11-i szerződéstől eltérő tartalmú újabb megállapodásnak, a 2010. október 11-i (illetve október 16-i) szerződésben foglalt megállapodás módosításának.

Ebből következően e körben a felperesi igény elbírálása szempontjából nincs jogi jelentősége annak, hogy a 2002. október 18-i írásbeli nyilatkozatok alperes nevében történő megtételére ... rendelkezett-e képviseleti jogosultsággal. E nyilatkozatok ugyanis a képviseleti jog fennállta esetén is legfeljebb az alperes számlákban foglaltak szerinti fizetési kötelezettsége tárgyában tett, a Ptk. 242. §-a szerinti tartozáselismerésként értékelhetők, amely a tartozás jogcímét nem változtatja meg, arra mint a tartozás jogcímére az alperessel szemben eredményesen igény nem alapítható. A kötelezett ugyanakkor egyebek mellett akkor is mentesül a tartozáselismerés szerinti fizetési kötelezettsége teljesítése alól, ha bizonyítja, hogy a tartozást megalapozó szerződés érvénytelen. (Ptk. 242. § (1) bekezdés)

A perbeli esetben alperes okiratokkal bizonyította, hogy a 2008. október 17-én kiállított számlák alapjául szolgáló 2002. október 10-i egyedi kereskedelmi megállapodást a felek még a számlák kiállítását megelőzően „érvénytelenítették”. Ebből következően a 2002. október 10-i egyedi kereskedelmi megállapodáshoz semmiféle joghatás nem fűződhetett, így az számla kiállítására sem szolgálhatott alapul. A számla alapjául szolgáló érvényes megállapodás hiányában pedig az e három számlában foglalt követelés nem tekinthető fennállónak, e számlák tekintetében ezért alperest nem terheli fizetési kötelezettség.

Miután a felperesi jogelőd bank és a ... Kft. közötti engedményezés tárgyát a 2002. október 17-én kiállított számlákban foglalt követelés képezte, a felperes mint engedményes igényérvényesítési jogosultsága is kizárólag a számlakövetelés tekintetében áll fenn. A számlakövetelés fennálltának hiányában ezért e körben a kereset elutasításának volt helye, függetlenül attól, hogy alperes egyébként eleget tett-e a 2002. évi bónuszelszámolásból eredő tartozása kiegyenlítésére a 2010. október 11-i megállapodásban vállalt kötelezettségének vagy sem. A jelen perben ugyanis annak van

jelentősége, hogy fennáll-e a felperes által érvényesített számlakövetelés.

Miután a Ptk. 325. § (1) bekezdése kizárja az elévült követelés bírósági úton történő érvényesítését, a további 67.400.074 forint és 14.000.000 forint számlakövetelés, valamint járulékai iránti kereseti kérelmeket érintő alperesi elévülési kifogásra tekintettel helytállóan vizsgálta az elsőfokú bíróság mindenekelőtt ezen követelések elévülését.

Ennek során helytállóan, a bírói gyakorlatnak megfelelően állapította meg az elévülés kezdő időpontját a felek közötti tartós jogviszony megszűnésének időpontjában, 2004. augusztus 7. napjában, amit egyebekben a felek sem tettek vitássá.

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat helytelenül értékelve, tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az elévülés nem következett be.

A Ptk. 327. § (1) bekezdése értelmében az elévülést a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása - ideértve az egyezséget is - végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése szakítja meg.

A követelés teljesítésére irányuló felszólításnak értelemszerűen csakis olyan egyoldalú, a kötelezethez címzett nyilatkozat minősülhet, amely konkrét teljesítésre irányuló felhívást tartalmaz. A bírói gyakorlat szerint továbbá az elévülés megszakítására alkalmas fizetési felszólításnak a követelés jogosultjától kell származnia, és olyan adatokat kell tartalmaznia, amelyek alapján a kötelezett a vele szemben támasztott követelést azonosítani tudja. (GKT. 72/1973, Kúria Pfv.VI.21.056/2013/8.)

A felperesi jogelőd bank alpereshez címzett, 2005. október 4-én kelt levele az alperesi számlatartozás teljesítésére, megfizetésére irányuló felszólítást nem tartalmaz. E levél, tartalma szerint kizárólag további egyeztetés kezdeményezésére és az alperes által ígért számlaösszesítő 2005. október 10., illetve október 12. napjáig történő megküldésére irányul, ezért nem minősül a Ptk. 327. § (1) bekezdése szerinti, a teljesítés követelésére irányuló fizetési felszólításnak. Ily módon a kifejtettekre tekintettel nem alkalmas az elévülés megszakítására.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az a körülmény, hogy a felek között az elévülés kezdő időpontjától egyeztető tárgyalások folytak a számlavita rendezése érdekében, az elévülés Ptk. 326. § (2) bekezdése szerinti nyugvása körében értékelhető. Az elévülés nyugvása a rendelkezésre álló iratok alapján legfeljebb 2005. október 12-ig, a felperesi jogelőd bank 2005. október 5-i levelében az egyeztetés folytatására megjelölt határidő eredménytelen lejártáig állapítható meg. A rendelkezésre álló iratok alapján ezt követően a felek között már nem folytak egyeztető tárgyalások, amint egyebekben arra a felperesi jogelőd bank és a felperes közötti, 2009. szeptember 22-i engedményezési megállapodás is utal.

Az elévülés nyugvásának 2005. október 12-i megszűnéséig a 2004. augusztus 7-én kezdődő és 2009. augusztus 7-én lejáró öt éves elévülési idő még nem telt el, illetve az abból még hátralévő idő meghaladta az egy évet. A Ptk. 326. § (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel ezért az elévülés nyugvása az elévülési időt nem érintette, nem eredményezte a 2009. augusztus 7-én lejáró elévülési idő meghosszabbodását.

Ugyancsak tévesen értékelte az elévülést megszakító tényként az elsőfokú bíróság azt, hogy a ... Kft. 2004. szeptember 16-án felszámolási eljárást kezdeményezett az alperessel szemben.

A felperesi jogelőd bank 2004. szeptember 10-én kelt, a ... Kft. felszámolójának címzett levele annak tartalma szerint meghatalmazás, amelyben a bank arra jogosította fel a felszámolót, hogy eljárjon a bank alperessel szemben fennálló, a meghatalmazásban megjelölt követelésének behajtása

érdekében azzal, hogy a bank fenntartotta magának a jogot, hogy az alperessel szemben közvetlenül is érvényesítse követelését.

A levél nem tartalmaz a felperesi jogelőd bank alperessel szemben fennálló követelése ... Kft.-re történő átruházására, engedményezésére (Ptk. 328. § (1) bekezdés) irányuló akaratot, követelésátruházási szándékot kifejező jognyilatkozatot. Tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor ezt a levelet a felperesi jogelőd bank alperessel szemben fennálló követelése ... Kft.-re engedményezéseként (visszaengedményezéseként) értékelte.

Miután a bank alperessel szemben fennálló követelése a kifejtettek szerint engedményezés (visszaengedményezés) hiányában nem szállt át a ... Kft.-re, a ... Kft. ezen követelés tekintetében az alperessel szemben kezdeményezett felszámolási eljárásban sem rendelkezett igényérvényesítési jogosultsággal. Ily módon a felperesi jogelőd alperessel szembeni számlakövetelésének elévülését a ... Kft. által alperessel szemben kezdeményezett felszámolási eljárás sem szakíthatta meg.

Az elévülést megszakító esemény hiányában a 67.400.074 forint és 14.000.000 forint számlakövetelések tekintetében az elévülési idő 2009. augusztus 7-én eltelt. Ennek következtében sem az alperesnek a felperesi jogelőd bank és a felperes által az engedményezésről ezt követően küldött értesítés, sem a pert megelőző felperesi fizetési felszólítás nem eredményezhette az elévülés megszakadását.

A kifejtettekre tekintettel a 67.400.074 forint, valamint 14.000.000 forint számlakövetelés vonatkozásában a kereset az elévülés miatt nem vezethetett eredményre. A Fővárosi Ítéltábla ezért e körben mellőzte az elsőfokú ítélet indokolásában az ügy érdemére nézve kifejtettek vizsgálatát, és ugyanezen okból nem vizsgálta a Fővárosi Ítéltábla a per érdemére nézve a fellebbezésben, illetve a fellebbezési ellenkérelemben tett nyilatkozatokat, előadásokat sem.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a keresetet teljes terjedelmében elutasította.

Az eredményes alperesi fellebbezés folytán a felperes pervesztes lett, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte az alperes első- és másodfokú együttes perköltsége megfizetésére, amelyet az alperes által előlegezett 556.397 forint szakértői és tanúdíj, valamint az alperes által lerótt 2.500.000 forint jogorvoslati illeték, továbbá a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alkalmazásával az eredeti kereseti kérelem, illetve a fellebbezésben támadott marasztalási összeg mint pertárgyérték alapulvételével 8.997.603 forint elsőfokú és 2.420.000 forint másodfokú ügyvédi munkadíj figyelembevételével állapított meg.

Budapest, 2015. szeptember 15.

. Tibold Ágnes s.k., a tanács
elnöke

Dr. Felker László s.k., . Kovács Mária s.k., bíró
előadó bíró

Fővárosi Ítéltábla
10.Gf.40.078/2015/6.

A végzés 2015. október 27. napján jogerős.
Budapest, 2015. november 6.
Dr. Tibold Ágnes s.k.,
a tanács elnöke

A Fővárosi Ítéltábla dr. ... ügyvéd (fél címe 1) által képviselt felperes neve... felperesnek dr. ... jogtanácsos által képviselt ... alperes ellen szállítási díj megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2014. december 12. napján kelt 6.G.40.336/2010/106. számú ítélete ellen az alperes részéről 108. és 111. sorszám alatt benyújtott és Gf. 4. sorszámon kiegészített fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

k i j a v í t ó v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla a 10.Gf.40.078/2015/5-IV. számú ítélete rendelkező részének második bekezdését az alábbiak szerint javítja ki:

„kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 14.474.000 (Tizennégymilliónégyszázhetvennégyezer) forint első- és másodfokú együttes perköltséget.”

Jelen végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Kúriához intézett, de a Fővárosi Ítéltáblához benyújtandó fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy a 10.Gf.40.078/2015/5-IV. számú ítélete számítási hiba következtében tévesen tartalmazza azt, hogy felperes 11.974.000 forint első- és másodfokú együttes perköltséget köteles fizetni az alperes részére, az ítélet indokolásából megállapíthatóan ugyanis ez az összeg helyesen 14.474.000 forint. Eerre tekintettel a Pp. 224. § (1) bekezdése alapján hivatalból elrendelte a számítási hiba folytán téves rendelkezés vonatkozásában az ítélet rendelkező részének kijavítását.

A végzés elleni fellebbezési jogosultság a Pp. 224. § (4) bekezdésében és a Pp. 233/A. §-ában foglaltakon alapul.

Budapest, 2015. szeptember 25. napján

. Tibold Ágnes s.k. a
tanács elnöke
Dr. Felker László s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Mária s.k. bíró